

මහවැලි ව්‍යාපාරය සඳහා බෝග

එන්. විශ්වරාජා

කෘෂි විද්‍යාඥ, මහවැලි සංවර්ධන මණ්ඩලය

සංවර්ධන ප්‍රදේශයේ වගාකිරීම සඳහා බෝග වර්ග තෝරාගැනීම හා ඒවා වගාකළ හැකි බිම් ප්‍රමාණයන් තක්සේරු කිරීමද සේවයන් වැදගත්ය. දේශීය අවශ්‍යතා පිරිමැසීම සඳහා මෙම නිෂ්පාදන ද්‍රව්‍ය සඳහා ඇති ඉල්ලුමෙන් මෙය ප්‍රධාන වශයෙන් නිර්ණය කෙරෙනු ලැබේ.

මෙම ලිපියේ විෂය ප්‍රමාණය කෘෂිකර්ම වැඩ සටහනට යටත් නව ඉඩම්වලට හා උතුරු මැද පළාතේ ඇලෙන් ජලය සැපයෙන නව ඉඩම්වලටද (එනම් දැනට ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන යෝජනා ක්‍රමවලට අයත් ඉඩම් හැර සියළුම නව ඉඩම්) සීමා කෙරේ. කඩිනම් වැඩසටහන හා උතුරු මැද පළාතේ ඇලෙන්ද දැනට ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන යෝජනා ක්‍රම යටතේද ඇති වාරිමාර්ග පද්ධතීන් 1 වෙනි සටහනෙහි දක්වේ.

සාංගු සම්පත් — බිම් ප්‍රමාණය හා බෝග සඳහා යෝග්‍යතාවය.

ජලවහන තත්ත්වය අනුව වර්ගකර ඇති වාරිමාර්ග පද්ධතීන්හි නව ඉඩම් 1 වෙනි සටහනෙන් පිළිබිඹු වේ.

1 වන සංඛ්‍යා සටහන— කඩිනම් වැඩ සටහනෙහි හා උතුරු මැද පළාතේ යෝජනා ක්‍රමයේ නව ඉඩම් ජලවහන තත්ත්වය අනුව වර්ගකර ඇත. (අක්කර 10³ ගණනින්)

වාරිමාර්ග කලාපය	පහත් බිම් (ද්විල ජල වහනය ඇති)	මධ්‍යම තත්වයේ බිම් (අසමපූර්ණ ජලවහනය ඇති)	උස්බිම් (මනා ජල-වහනය ඇති)	මුළු ගණන
-----------------	-------------------------------	--	---------------------------	----------

කඩිනම් වැඩසටහන.

ඒ	69.1	13.7	8.1	90.9
බී	62.6	1.8	53.7	118.1
සී	24.0	15.8	53.8	73.6
ඩී 1	4.8	6.8	5.6	17.2
ඩී 2	5.9	3.2	9.1
එස්	2.5	1.5	4.2	8.2

උතුරු මැද පළාතේ කලාප

අයි (අඩුකළා අයි/එච්)	27.3	16.8	43.7	87.8
ජේ	17.5	6.3	25.4	49.2
කේ	6.6	4.0	8.0	19.4
එල්	21.6	13.2	41.7	76.5
එම් (අඩුකළා එම්/එච්)	9.3	5.9	9.7	24.9

මුළු ගණන	251.2	89.0	234.7	574.9
-----------------	--------------	-------------	--------------	--------------

පහත බිම් යෝග්‍යවනුයේ යලි මහ කන්නා දොකෙහිදී මී ගොවි තැන සඳහා පමණි. අතරමැදි බිම්වලින් වඩාත් ප්‍රයෝජන ලබාගත හැකිවනුයේ මහ කන්නායේදී උස් බිම් වගාවෙන් හා යලි කන්නායේදී වෙනත් බෝග වර්ගද වගා කිරීමෙනි. උස්බිම්වල පස වඩාත් යෝග්‍යවනුයේ අතිකුත් වගා සඳහාය. මෙකෙසේ අපට වී ගොවි තැන සඳහා පහත්බිම් අක්කර 500,000 උස්බිම් අක්කර 90,000 ක් සහ වෙනත් වගා සඳහා අක්කර 560,000 ක්ද (ඉතාගත හැකිය. මහ කන්නායේදී සියයට 90 ක් හා යලි කන්නායේදී සියයට 75 ක් වගාකළහොත් පහත්බිම් අක්කර 415,000 ක හා උස්බිම් අක්කර 80,000 ක වී වගාවද අක්කර 455,000 ක වෙනත් බෝගද වගා කරනු ලබන බවට තක්සේරු කර ඇත.

බෝග වර්ග තෝරා ගැනීම :-

බෝග වර්ග තෝරාගැනීමේදී පහත සඳහන් සාධක සලකා බලන ලදී.

1. ආර්ථික කරුණු — ජාතික ඉල්ලුම, ආයතන ආදේශ හා නිර්මාණ කිරීමට ඇති ඉඩකඩ.
2. පස, පොහොති ජලවහන තත්ත්වය හා පල පරිභෝග පන්ති-වං බඳු කෘෂි විද්‍යාත්මක සාධක.
3. දේශගුණික සාධක (වගේෂයෙන්ම වර්ෂාපතන කලාප)
4. ප්‍රකාරය පහතිටටට ඇති ප්‍රතිවාරය හා පැති අස්වැන්නක් ලබාදීමට ඇති හැකියාව.
5. ගොවීන්ට එබඳු වගාවන් යොදාගැනීමට ඇති හැකියාව.
6. භානිකර කාමින් හා රෝග.
7. පෝෂණ හා සමාජීය කරුණු.

1995 හි ප්‍රක්ෂේපිත ඉල්ලුමට අනුකූලව ව්‍යාපාරයේ ඇතුළත් කළ යුතු ප්‍රධාන බෝගවල නිෂ්පාදනය හා ඒවා වගාකළ යුතු බිම් ප්‍රමාණයන් පිළිබඳ තාවකාලික ඇස්තමේන්තු සංඛ්‍යා සටහනෙහි දක්වේ.

සහල් :-

වී ප්‍රමුඛ බෝගය වන අතර, ජනාවාසීන් ලෙලහසියෙන්ම වී වගා වෙහි යෙදෙනු ඇත. වී සඳහා දැඩි ඉල්ලුමක් පැවතීම හා ජනාවාසීන් වී වගාවට හුරුපුරුදු වී සිටීමද මීට හේතුවේ. එපමණක්ද නොව සහල් නිෂ්පාදනය, ගබඩාකිරීම හා අලෙවිකිරීම සඳහා අවශ්‍ය ආධාරක සේවා දැනටමත් දියුණු වී ඇත.

ප්‍රධාන වශයෙන් ආනයන කරනු ලබන සහල් ප්‍රමාණය අඩුවීම හා නිරිඟු පිටි පරිභෝග කිරීමද අඩුකිරීමෙන් ප්‍රතිශීර්ෂ සහල් පරිභෝජනය වැඩිවේ යයි අපේක්ෂා කරනු ලැබේ. එබැවින් අධි

නිෂ්පාදනයක් ඇතිවේ යයි බියක්ද නැත. අතිරික්තයක් ඇතිනම් සහල් අපනයනය කිරීමද කළ හැකිය. අපනයනය සඳහා යෝග්‍ය වර්ග වගාකිරීම දුෂ්කර නොවේ.

පිරිමැසුමදැයි ලෙස ජලය පාවිච්චි කිරීම, වෙනත් බෝග කෙරෙහි අහිතකර බලපෑමක් ඇති නොවීම, ලවණතාව, ක්ෂාරීය තාව හා හීන ජලවහනය යනාදී ගැටළුවලින් ඉඩම්වල මුළු නිෂ්පාදක තාවයට බාධා ඇතිනොවන ලෙස යෝග්‍ය පස ඇති ප්‍රදේශවල ඒ වගාකරනු ලැබීමට වගබලාගනු පිණිස ප්‍රමාණවත් පියවර ගත යුතුය.

2 වන සංඛ්‍යා සටහන— 1995 හි ප්‍රක්ෂේපිත ඉල්ලුමට සරිලන පරිදි සැපයුම් තිබීම සඳහා ව්‍යාපාරයේ² ඇතුළත් කළ යුතු ප්‍රධාන බෝග හා නිෂ්පාදන¹ ඇස්තමේන්තු.

බෝගය	නිෂ්පාදනය (ටොන් 10 ³)	අක්කර ගණන (අක්කර 10 ³)
1. වී	747	511
2. සීනි ³	289	116
3. මාෂ බෝග ⁴	55	121
4. කපු	46	75
5. මිරිස්	නැත	නැත
6. ලුණු	නැත	නැත

1. ජාතික නිෂ්පාදනය හා ව්‍යාපාරයෙන් පිට ප්‍රදේශවල නිෂ්පාදනය අතර පරතරය ප්‍රක්ෂේපිත සංඛ්‍යාවලින් දක්වේ.

2. ව්‍යාපාරය කඩිනම් වැඩසටහනට යටත් නව ඉඩම් හා උතුරුමැද පළාතේ ඇලෙන් ප්‍රයෝජන ලබන නව ඉඩම්

3. පිරිසැකසුම් කළ සීනි.

4. කවච්චි, උඳු හා මුං ඇට.

සටහන: පිරිසැකසූ ආහාර නිෂ්පාදනය හා අපනයනය සඳහාද රටකපු හා සෝයාබෝංචි විශාල වශයෙන් වගා කළ හැක. අපනයනය සඳහා දුම්කොළ ද වගාකල හැක.

මූලාශ්‍රය: නෙටෙකෝ අර්ථශාස්ත්‍ර ශු ඩබ්. එච්. ජේ. කුජ්පර්ස්.

උක් :—

මෙම ව්‍යාපාරයේ දේශගුණය විශේෂයෙන්ම, උෂ්ණත්වය හා හීරු එළිය උක්වගාව සඳහා බොහෝ හිතකර වේ. දුර්වල ජලවහනය ඇති රතු දුඹුරු පස්යායවල් හියුමික් ග්ලේ පස් සහිත කොටස් හා අතරමැදි වර්ග සමඟ එක්වීම නිසා ප්‍රශ්න මතුවී ඇත. රතුදුඹුරු පසෙහි සරුලෙස උක් වගාකළ හැකි නම්දු හියුමික් ග්ලේ පස හා අතරමැදි පස ඒ සඳහා එතරම යෝග්‍ය නොවේ. වියළි කලාපයේ පස මෙම ජලාපවාහන වර්ග තුනටම අයත් දුම වක්‍ර පිළිවෙලින් සංයුක්ත වේ. වැවිලි ප්‍රදේශයක අසම්පූර්ණ හා දුර්වල ජලවහනය ඇති පසෙහි වෙනත් බෝග වගාකළහොත් නිෂ්පාදන ද්‍රව්‍ය කර්මාන්තශාලාවට ගෙනගිය යුතු දුර ප්‍රමාණය වැඩිවීමෙන් උක්වල නත්වය පහත වැටේ. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් නිෂ්පාදන පිරිවැය ඉහල නගිනු ඇත. එබැවින් වගාවන් ඇතිකල යුත්තේ රතු දුඹුරු පස බහුල ප්‍රදේශවලය.

සවිස්තරාත්මක පාංශු සමීක්ෂණ පැවැත්විය යුතු අතර තෝරා ගත් ප්‍රදේශවල නිෂ්පාදන සාධාරණතාවය තක්සේරු කිරීමෙන් පසුව

වැවිලි කර්මාන්ත ආරම්භ කළ යුතුය. සී කලාපයේ උතුරු කොටසේ හෝ අඩි කලාපයේ ඇතැම් කොටස්වල යෝග්‍ය ප්‍රදේශ තිබිය හැකිය. එහි කලාපයේ උක් වගාවන් පිහිටවීම කළ හැකිදැයි විමර්ශනය කර බැලීම නුවණට හුරුය. මෙසේ කිරීමේදී සීනි සඳහා ඇති ජාතික ඉල්ලුම හා සීනි ආයාන කිරීම සඳහා වැය කරනු ලබන විදේශ විනිමය හා බෝගයෙහි ලාභදායකත්වය කල්පනාවට ගත යුතුය. (1974, 1975 හා 1976 දී පිළිවෙලින් රු. දශලක්ෂ 231, දශලක්ෂ 26 හා දශලක්ෂ 128 ක් වැයකර ඇත). එම වසරවල ජාතික ඉල්ලුමට සරිලන පරිදි සීනි ආයාන කළේ නම් ඒ සඳහා තවත් විදේශ විනිමය වැයකිරීමට සිදුවනු ඇත.

රජය හෝ සමුපකාර කර්මාන්තශාලාවට හෝ උක් සැපයීම කරන කුඩාවතු හිමියන් පදිංචි කරවීම මෙම ප්‍රශ්නයට තවත් විසඳුමකි. කුඩා වතුහිමියන් මනා ජලවහනය ඇති යෝග්‍ය පස සහිත ප්‍රදේශවල උක් ද, සෙසු ප්‍රදේශවල වෙනත් බෝග වර්ගද වගා කරනු ඇත.

නුදුරු අනාගතයේදීම අපට අවශ්‍ය මුළු සීනි ප්‍රමාණය මෙහිම නිපදවා ගත නොහැකි වුවද, නිසැකවම මෙයින් දේශීය නිෂ්පාදනය වැඩිකර ගත හැකිය.

කපු :—

1975, 1976 හා 1977 දී ආයාන කළ කපු හා කපු නූල්වල මිල, රක්ෂණ හා ගැල්කුලි අගය පිළිවෙලින් රු. දශලක්ෂ 152, රු. දශලක්ෂ 215 හා රු. දශලක්ෂ 138 කි. ආයාන කරනු ලබන අමු කපු හා කපු නූල්වලින් 85% ක් මෙහි නිපදවිය හැකිබවට ඇස්තමේන්තු කර ඇත.

කපු වගාවේ අවශ්‍යතාවයන් අනිකුත් බෝග සමඟ සලකා බැලීමේදී විධා දැඩිය. මෙරීම හා අස්වැන්න නෙලා ගැනීම මාස දෙකක පමණ කාලයක් තුළ සිදුවෙන අතර මේ කාලයේදී වර්ෂා පතනය ඇතිවුවහොත් එලදව මෙන්ම කෙඳිවල තත්ත්වයද බාල වේ. වගා පාලනය, විශේෂයෙන්ම කෘමි මර්දනය ඉතාමත් උසස් මට්ටමකදී සිදුවිය යුතුය. දුර්වල හෝ අසම්පූර්ණ ජලවහනය හෝ සහිත පසෙහි එලදව බෙහෙවින් අඩුවේ. එමනිසා මෙරීම හා අස්වැන්න නෙලාගැනීම ජුනි හා අගෝස්තු මාස සඳහා නියම කර ගෙන, යල කන්නයේදී කපු වගා කළ යුතුය. මෙම අංශ ලක්ෂණ තිබීම හා මද වශයෙන් ජලය අවශ්‍යවීමද නිසා මෙය ජේ, කේ හා එල් කලාපවල (විශේෂයෙන්ම විධා ගැඹුරු හා පාරගමාවූ පස සහිත ජේ කලාපයෙහි) වගාකිරීම විධා යෝග්‍ය වේ. මෙම කලාපවල ජුනි සිට අගෝස්තු දක්වා වැසි මදය. මෙරීම හා අස්වැන්න නෙලාගැනීම ජනවාරි සිට මාර්තු දක්වා නියම කර ගැනීමෙන් මෙම ප්‍රදේශවල මහ කන්නයේදී වගා ආරම්භ කළ හැකිය.

මාෂ බෝග :—

කවච්චි, මුං ඇට හා උඳු වැනිවූ සාමාන්‍ය රනිල බෝග මෙම වර්ග යට අයත් වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ ආහාරවල ප්‍රධාන වශයෙන් ප්‍රෝටීන් ලබාගනුයේ මාෂ බෝගවලින්ය. ඉතා විශාල ප්‍රදේශයක මාෂ බෝග වගාකල හැකිය. (2 වන සංඛ්‍යා සටහන බලන්න).

කවච්චි, මයිසුර් පරිප්පු සඳහා කදිම ආදේශයක් වන අතර, එය වැඩිවශයෙන් වගාකරනු ලබන මාෂබෝග වර්ගයද වේ. මුං ඇට නොයෙකුත් වයිරස් රෝගවලට හානිවීමට බොහෝ ඉඩ ඇති අතර රෝග ප්‍රතිරෝධී වර්ග බෝ නොකළහොත් එය වගාකළ හැක්කේ සීමිත ප්‍රදේශයක පමණි. උඳු පහසුවෙන් වගාකළ හැකි බෝගයක් මෙන්ම රෝග හා කෘමි උවදුරට ගොදුරු නොවේ. පසුගිය වර්ෂ දෙක ඇතුළතදී උඳු පිටරට පවා අලෙවි කරන ලදී.

මෙම බෝග සඳහා එතරම ජලය ප්‍රමාණයක් අවශ්‍ය නොවන බැවින් සීමිත පරිපූරක ජල සම්පාදන සහිතව කන්න දෙකෙහිදීම මෙය වගාකළ හැකිය.